Opłacono gotówką.

Nr. 46. 1935.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 16. listopada 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Ustawa

z dnia 6 listopada 1935 r.

o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów.

Art. 1. Upoważnia się Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów do dnia 15 stycznia 1936 r. w zakresie spraw gospodarczych i finansowych, z wyjątkiem zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. o stabilizacji złotego (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 790).

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Spraw Wewnętrznych:
Wł. Raczkiewicz
Minister Spraw Zagranicznych: Beck
Minister Spraw Wojskowych: Kasprzycki
Minister Skarbu: E. Kwiatkowski
Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski
Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: K. Chyliński
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski
Minister Przemysłu i Handlu: Roman Górecki
Minister Komunikacji: M. Butkiewicz
Minister Opieki Społecznej: Wł. Jaszczołt
Minister Poczt i Telegrafów: E. Kaliński

Przedruk: z Dz. Ust. Rz. P. z dnia 8. XI. 1935 r., nr. 81.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 października 1935 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 marca 1932 r. o wymianie uszkodzonych i zatrzymywaniu fałszywych znaków pieniężnych.

Na podstawie art. 12 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 23 marca 1932 r. o wymianie uszkodzonych i zatrzymywaniu fałszywych znaków pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz 440) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 7 otrzymuje następujące brzmienie: „W razie zgłoszenia w jakiejkolwiek kasie państwowej, samorządowej, instytucji prawa publicznego lub w instytucji kredytowej albo w przedsiębiorstwie bankowem znaku pieniężnego sfałszowanego (podrobionego, przerobionego) lub budzącego wątpliwości co do jego autentyczności, znak taki powinien być przez rzeczoną kasę lub instytucję zatrzymany. Urząd lub instytucja, zatrzymująca znak pieniężny, powinna wypełnić kwestonarjusz z 4 odpisami, zawierający:

a) nazwę i siedzibę urzędu lub instytucji kwestjonującej, liczbę porządkową kwestjonarjusza i datę;
b) imię, nazwisko okaziciela i dokładny adres jego zamieszkania;
c) opis zatrzymanego znaku pieniężnego (wartość nominalna, data emisji, serja i numer);
d) oświadczenie okaziciela co do źródła, z którego znak ten otrzymał;
e) podpis zatrzymującego znak pieniężny oraz podpis lub odcisk palca okaziciela;
f) oznaczenie urzędu policyjnego właściwego terytorjalnie dla miejsca zatrzymania znaku pieniężnego.

Orginał kwestjonarjusza z 2 odpisami i zatrzymanym znakiem pieniężnym powinien być niezwłocznie przesłany do urzędu policyjnego właściwego terytorjalnie dla miejsca zatrzymania znaku pieniężnego.

Trzeci odpis kwestjonarjusza pozostaje w instytucji, która zatrzymała znak pieniężny, czwarty odpis otrzymuje okaziciel jako pokwitowanie."

2) § 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Ekspertyzy zatrzymanego znaku pieniężnego dokonywają niezwłocznie po otrzymaniu go wraz z dwoma odpisami kwestjonarjusza:

1) Bank Polski (Odział Ekspertyz), jeżeli zatrzymany został bilet bankowy.

2) Mennica Państwowa, jeżeli zatrzymana została moneta, przyczem zarówno w razie stwierdzenia autentyczności jak i fałszerstwa przesyłają zatrzymany znak pieniężny lub falsyfikat (po uprzednim jego skasowaniu) wraz z orzeczeniem i odpisem kwestjonarjusza urzędowi policyjnemu, który znak ten lub falsyfikat nadesłał.

Tak w wypadku stwierdzenia autentyczności, jak i fałszerstwa znaku pieniężnego Bank Polski (Oddział Ekspertyz) lub Mennica Państwowa zatrzymują dla siebie drugi odpis kwestjonarjusza."

3) W § 10 w ustępie trzecim po wyrazach „Władz Centralnych" dodaje się wyrazy „oraz Komendy Głównej Policji Państwowej (Centrala Służby Śledczej)."

4) § 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Dowody rzeczowe po umorzeniu lub prawomocnem ukończeniu spraw o fałszowanie biletów bankowych i monet przechowane są:

a) ze spraw o fałszowanie biletów bankowych — w Banku Polskim (Odział Ekspertyz),

b) ze spraw o fałszowanie monet — w Mennicy Państwowej, co najmniej przez 1 rok, poczem ulegają komisyjnemu zniszczeniu przy udziale delegata Komendy Głównej Policji Państwowej (Centrala Służby Śledczej) z wyjątkiem tych, które jako charakterystyczne odmiany powinny być zachowane."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

(Przedruk: z Dz. Ust. Rz. P. z dnia 8 XI. 1935 r. Nr. 81).

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 września 1935 r.

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie instrukcyj do klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

Załącznik Nr. 9 do zarządzenia Ministra Skarbu (poz. 289).

INSTRUKCJA REGJONALNA DLA WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO.

(Ciąg dalszy z nr. 45)

Do A. II. c) — należy zaliczyć:

Löss. Warstwa równoziarnista pyłowa całkowita na jednolitym pyłowym materjale, zarówno w podglebiu jak i podłożu. Natomiast struktura samej gleby — gruzełkowata. Warstwa gleby około 30 cm. Barwa gleby ciemno-szara z odcieniem żółtawym. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy łatwa. Wysokie plony wszelkich płodów rolnych. Występują np. w m. Kokoszyce i m. Moszczenica — pow. Rybnik.

Do A. II. f) — należy zaliczyć:

Rędziny czarne. Warstwa różnoziarnista, głęboka ponad 50 cm. o składzie pyłowym z domieszką piasku i miału. Barwa gleby — ciemno-szara. Struktura gleby — gruzełkowata. W podłożu — okruchy skały wapiennej, węglan wapnia występuje w całym profilu gleby. Rzeźba terenu — łagodny skłon; przepuszczalność i przewiewność — dobra. Wysokie plony wszystkich płodów rolnych. Występują np. w m. Lubsza i m. Woźniki — pow. Lubliniec.

Do A. II. — należy dodać:

g) 1. **Bielice pyłowe.** Warstwa równoziarnista, pyłowa, na jednolitym pyłowym materjale grubości przynajmniej 150 cm. Barwa gleby — popielata. Struktura gleby gruzełkowata, przechodząca w płytkową w podglebiu, w podłożu wyraźnie płytkowa. Rzeźba terenu — równina, przypuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy łatwa. Udają się wszelkie płody rolne, szczególnie obfite plony pszenicy, buraków cukrowych i motylkowych. Występują np. w m. Brzeźcie i m. Pszczyna — pow. Pszczyna, w m. Mała Dąbrówka — pow. Katowice, w m. Dębowiec, m. Hażlach, m. Zebrzydowice, m. Próchna i m. Bobrek — pow. Cieszyn. w m. Cwiklice, m. Zawadka, m. Góra i m. Pszczyna — pow. Pszczyna, w m. Komorowice, m. Jasienica, m. Jaworze i m. Dziedzice — pow. Bielsko, w m. Michałkowice — pow. Katowice, w m. Załęże — pow. Katowice, w m. Rybno. m. Orzech — pow. Tarnowskie Góry, w m. Wielka Dąbrówka i m. Chorzów — pow. Swiętochłowice.

2. **Bielice pyłowe naglinowe czerwone.** Warstwa równoziarnista, pyłowa z bardzo małą domieszką piasku w podglebiu. Barwa gleby — ciemno-szara. Podłoże — czerwona chuda glina piaszczysta, utleniona przepuszczalna. Występuje nie głębiej niż 150 cm. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — płytkowa, podłoża — pryzmatyczna. Rzeźba terenu — lekko falista; przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy łatwa. Wysokie plony zbóż i okopowych. Występują np. w m. Nakło — pow. Tarnowskie Góry.

Do A. III. b) — należy zaliczyć:

1. **Bielice pyłowe napiaskowe.** Warstwa równoziarnista, pyłowa, o grubości przeszło 100 cm. w podglebiu pył z domieszką drobnego piasku, występującego pasami wśród materjału pyłowego. Barwa gleby — szara, niejednolita. Struktura gleby — drobno-gruzełkowata, w podglebiu i podłożu średnio-luźna. Podłoże piaszczyste — różnoziarniste z częściami żelazistemi. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy łatwa. Bardzo dobre plony żyta, owsa, ziemniaków, innych ziemiopłodów średnie. Występują np. w m. Brzezinka i m. Załęże — pow. Katowice, w m. Rybno i m. Orzech — pow. Tarnowskie Góry, w m. Wielka Dąbrówka i m. Miasto Chorzów — pow. Swiętochłowice.

2. **Bielice pyłowe nażwirowe.** Warstwa równoziarnista pyłowa o grubości przeszło 1 m. Bar-

wa gleby — ciemno szara. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — płytkowa, podłoża — luźna. Rzeźba terenu — równina, przepuszczalność i przewiewność dobra. Do uprawy łatwa Dobre plony większości zbóż i okopowych. Występują np. w m. Skoczów i m. Podgórz — pow. Cieszyn.

3. **Bielice pyłowe naglinowe czerwone.** Warstwa równoziarnista, pyłowa, o grubości przeszło 1 m z domieszką piasku w iluwjum podglebia. Barwa gleby — ciemno-szara. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — częściowo luźna, częściowo płytkowa, podłoża — pryzmatyczna. Przepuszczalna z natury lub skutkiem drenowania. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy łatwa. Dobre plony zbóż i okopowych. Występują np. w m. Chropaczowie — pow. Świętochłowice.

4. **Bielice piaszczyste.** Warstwa różnoziarnista, dochodząca do 1 m. piaszczysto-pylasta, na przepuszczalnem podłożu z czerwonej chudej gliny. piaszczystej, utlenionej. Barwa gleby — ciemno szara. Struktura gleby i podglebia — gruzełkowata. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność i przewiewność — dobra Do uprawy — łatwa Zadawalniające plony zbóż i okopowych. Występują np w m. Rusinowice i m. Wierzbie — pow. Lubliniec, w m. Pstrążna i m. Stanowice — pow. Rybnik, w m. Tarnowskie Góry.

5. **Szczerki mocne.** Warstwa różnoziarnista piaszczysta ze znaczną zawartością części pyłowych, o grubości około 100 cm na podłożu gliniastem przepuszczalnem. Barwa gleby — ciemno szara Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — drobno gruzełkowata, podłoża — średnio zbita. Rzeźba terenu — równa; przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy łatwa Dobre plony większości zbóż i okopowych. Występują np. w. m. Lubomja, m. Żory i m. Uchylsko — pow. Rybnik, w m. Orzech — pow. Tarnowskie Góry.

Do A. III d) — należy zaliczyć:

1. **Mady chude.** Warstwa równoziarnista drobno-pyłowa, z materjału karpackiego jednolitego pyłowo-ilastego grubości conajmniej 100 cm. Barwa gleby — ciemno szara, niejednolita. Struktura gleby gruzełkowata, podglebie częściowo zbita, częściowo gruzełkowata, podłoża zbita. Rzeźba terenu — płaska, przepuszczalność i przewiewność średnia. Do uprawy średnio łatwe. Najlepiej udają się kłosowe i strączkowe. Występują np. w m. Łaziska — pow. Rybnik, w m. Strumień Zamek — pow. Bielsko.

2. **Mady chude nażwirowe.** Warstwa równoziarnista, grubości conajmniej 100 cm pyłowa z kamykami. Barwa gleby — ciemno szara. Podłoże gruby żwir. Struktura gleby — drobno gruzełkowata, podglebia gruzełkowata, podłoża — luźna. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy — łatwa. Dobre plony większości roślin. Występują np. w m. Hermanice i m. Skoczów — pow. Cieszyn.

Do A. III. e) — należy zaliczyć:

1. **Rędziny czarne.** Warstwa różnożarnista, grubości do 50 cm skład mechaniczny pył z domieszką piasku i miału. Barwa gleby — ciemno szara. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — orzechowato-pryzmowata, podłoża — zbita z racji obecności skały wapiennej z okruchami skalnemi. Węglan wapnia występuje we wszystkich warstwach profilu glebowego. Rzeźba terenu — lekki skłon, przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy średnio łatwe. Dobre plony zbóż i okopowych. Występują np. w m. Lubsza — pow. Lubliniec.

Do A. III. g) — należy zaliczyć:

Iły karpackie o miejscowej nazwie „ślin". Warstwa równoziarnista, ilasta, grubości około 100 cm z małą domieszką drobnego piasku. Barwa gleby — szaro oliwkowa. Struktura gleby gruzełkowata, podglebia pryzmowata, podłoża częściowo zbita. Podłoże stanowią okruchy skały piaskowcowej, lub wapiennej. Rzeźba terenu równa; przepuszczalność i przewiewność średnia. Do uprawy dość trudne. Udaje się większość roślin uprawnych. Występują np. w m. Dzięgielów, m. Goleszów i m. Ochaby — pow. Cieszyn.

Do A. III. — należy dodać:

h) **Gliny ciężkie.** Warstwa różnoziarnista, gliniasta, na jednolitym materjale gliniastym, w podłożu zbitym. Barwa gleby ciemno-brunatna, grubości około 30 cm. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — pryzmowata, podłoża — zbita. Węglan wapnia występuje na całej głębokości. Rzeźba terenu — pagórkowata; przepuszczalność średnia przy gorszej przewiewności. Do uprawy bardzo ciężkie mimo drenowania. Udaje się pszenica i motylkowe. Występują np. w m. Kamienica — pow. Lubliniec.

Do A. IV. a) — należy zaliczyć:

1. **Szczerki lekkie.** Dobrze uformowana warstwa próchniczna, grubości conajmniej 30 cm różnoziarnista piaszczysta. Barwa gleby — ciemnoszara. Podłoże różnoziarniste, drobny piasek z domieszką pyłu. Struktura gleby — gruzełkowata, podglebia — gruzełkowata, przechodząca w luźną, podłoża — średnio luźna. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy łatwe. Dobre plony żyta i ziemniaków.. Występują np. w m. Żory, m. Belsznica i m. Łyski — pow. Rybnik, w m. Imielin i m. Zabrzeg — pow. Pszczyna.

2. **Bielice pyłowe napiaskowe.** Warstwa równoziarnista, pyłowa, o grubości powyżej 50 cm leży na piasku z możliwą domieszką żwiru. Barwa gleby jasno-szara. Struktura gleby i podglebia — słabo gruzełkowata, podłoża luźna. Rzeźba terenu — równina; przepuszczalność i przewiewność — dobra. Do uprawy łatwe. Najlepiej udają się żyto i ziemniaki. Występują np. w m. Rusinowice — pow. Lubliniec, w m. Brzezinka — pow. Katowice.

3. **Bielice piaszczyste.** Warstwa równoziarnista, grubości przeszło 100 cm, piaszczysta z domieszką pyłu i miału. Barwa gleby ciemno-szara. W podłożu więcej spiaszczona czerwona chuda glina piaszczysta, utleniona przepuszczalna. Struktura gleby — gruzełkowata, przechodząca w podglebiu w luźną. Silnie przepuszczalne i przewiewne ze względu na luźne niespoiste elewjum podglebia. Rzeźba terenu — lekki skłon. Dobre plony żyta i ziemniaków, udaje się i koniczyna biała. Występuję np. w m. Wierzbie i m. Babienica — pow. Lubliniec, w m. Brzęczkowice — pow. Katowice, w m. Bełk i m. Rzuchów — pow. Rybnik, w m. Ruda — pow. Świętochłowice.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk: z „Mon. Polsk." z dn. 22. X. 1935 r. Nr. 243).

Komunikaty.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Trwanie stanu obrony koniecznej (art. 21 k. k.).

Stan obrony koniecznej trwa dopóty, dopóki dobru, stanowiącemu przedmiot napaści, grozi niebezpieczeństwo, choćby nawet czyn przestępny, stanowiący istotę napaści, był już zakończony (21 II 1935 Nr. 2. K. 1656/34).

Obrona konieczna przy zniewadze słownej (art. 21 w zw. z art. 255 k. k.).

Słowne zniewagi mogą uzasadniać stan obrony koniecznej, albowiem przepis art. 21 k. k. dopuszcza ochronę zapomocą obrony koniecznej każdego dobra prawnego bez wyjątku, a zatem także i obrony czci (28 III 1935 Nr. 2 K. 25/35).

Udział w związku zbrojnym i dokonanie przestępstwa (art. 167 § 1 k. k. w zw. z art. 31 k. k.).

Przepis § 1 art. 167 k. k. przewiduje karalność samego udział w związku zbrojnym, dokonanie zaś przestępstwa przez uczestników związku powoduje odpowiedzialność na zasadach, wymienionych w art. 31 k. k. z uwagi na zachodzący w tym przypadku wieloczynowy zbieg przestępstw (20 III 1935 Nr. 2 K. 116/35).

Znaczenie ustawowego zakresu pełnomocnictwa przy zawieraniu ugody (art. 187 k. k.).

Dopisanie, wbrew woli pokrzywdzonego, upoważnienia do zawierania ugody, stanowi przestępstwo z art. 187 k. k. bez względu na ustawowy zakres pełnomocnictwa procesowego (4 III 1935 Nr. 3 K. 1968/34).

Ciężkie uszkodzenie ciała (art. 235 § 1 k. k.

Przy przestępstwach uszkodzenia ciała wystarcza ustalenie nieokreślonego zamiaru sprawcy (dolus indeterminatus), z tem jednak, że jest on skierowany na zadanie ciężkiego uszkodzenia (animus nocendi) z godzeniem się z wszelkiemi jego postaciami (7 II 1935 2 K. 1626/34).

Zniesławienie (art. 255 k. k.).

Rozgłaszanie fałszywych wiadomości, otrzymanych od innych osób, nawet z równoczesnem podaniem ich źródła, nie pozbawia tego czynu cech przestępstwa z art. 255 k. k. (20 III 1935 r. Nr. 1 K. 40/35).

Udaremnienie egzekucji (art. 282 k. k.).

1. Przepis art. 282 k. k. nie ogranicza podmiotu przestępstwa od osoby właściciela lub osoby, której zlecono dozór nad zajętemi przedmiotami.

2. Niedojście licytacji do skutku z innych przyczyn, np. z braku licytantów, nie wpływa na byt przestępstwa z art. 282 k. k., które staje się dokonane już z chwilą podjęcia czynności, w tym przepisie przewidzianych, w celu udaremnienia egzekucji (18 III 1935 Nr. 3 K. 79/35).

RUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08